

Θλιβερή Επέτειος

Η Αποφράδα ημέρα για την Ελλάδα

Για να μην ξεχάσουμε ποτέ την 25η Ιανουαρίου 2015

Το βαρύτερο τίμημα που κατέβαλε η χώρα λόγω της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, την «κωλοτούμπα» και τα «παραδοτέα» του κ. Τσίπρα.

Βασίλης Καπετανγιάννης

Το Σάββατο, 25 Ιανουαρίου, συμπληρώνονται 10 χρόνια από την εθνικές εκλογές. Ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας επιτύχει το εκπληκτικό ποσοστό του 36,34% και έδρες 149 με βάση το bonus των 50 εδρών ως πρώτο κόμμα (τότε δεν τον ενοχλούσε ο εκλογικός νόμος) σχημάτισε πάραυτα, την επομένη, κυβέρνηση με εταίρο τους Ανεξάρτητους Έλληνες του κ. Π. Καμμένου, ένα φασίζων λαϊκιστικό ακροδεξιό κόμμα. Επρόκειτο για μια επιλογή στρατηγικού χαρακτήρα. Επαναλήφτηκε στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου του 2015, όταν, με το ίδιο εκλογικό σύστημα, ο μεν ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε το 35,46% της συνολικής ψήφου και 145 έδρες οι δε ΑΝΕΛ το 3,69% και 10 έδρες. Η στρατηγική αυτή συμμαχία στην κορυφή και τη βάση εξέπληξε μόνο τους αδαείς και αφελείς ή όσους πίστευαν σε κάποιο αναλλοίωτο, ανύπαρκτο δε, «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς» και άλλα αριστερά κουραφέξαλα. Οι αντιλήψεις των δυο κομμάτων, διαμορφωμένες από την προφανή όσμωση στην περίοδο των «Αγανακτισμένων» της Άνω και Κάτω Πλατείας και της «αντιμνημονιακής» πολιτικής απάτης, οι

πολιτικοί και ιδεολογικοί τους προσανατολισμοί, οι εκλογικές τους βάσεις ως συγκοινωνούντα δοχεία, επρόκειτο να αποτελέσουν μόνιμα χαρακτηριστικά στην περίοδο της κοινής διακυβέρνησης (2015-2019).

Οι διάφορες δικαιολογίες περί «αναγκαστικής» επιλογής των ΑΝΕΛ ως κυβερνητικού εταίρου δεν είναι παρά παραμύθια για μικρά παιδιά. Παραμύθια που συνεχώς μεταμορφώνονται ανάλογα με τη συγκυρία ούτως ώστε, όπως θα αναπτύξω πιο κάτω, να έχει διαμορφωθεί μια ολόκληρη ανθοδέσμη δικών τους ερμηνειών της «Πρώτης Φοράς Αριστερά» (και πρώτης φοράς με την άκρα Δεξιά) για το εφιαλτικό Α' εξάμηνο του 2015. Επομένως, στην επέτειο θα αναπτυχτούν από όλα τα μέρη στα οποία διαλύθηκε εις τα εξ'ων συνετέθη ο ΣΥΡΙΖΑ, οι δικές τους «εορταστικές» εκδοχές για τον εφιάλτη αυτόν που έφερε συνειδητά, με σκόπιμη πολιτική, με Σχέδιο, τη χώρα στο χείλος του γκρεμού, στην άτακτη ξανά χρεοκοπία. Στόχος ήταν να την αποσπάσει από την ευρωζώνη και την ΕΕ, τις φυσικές οικονομικές και γεωπολιτικές της συμμαχίες, εγκαθιστώντας ένα αυταρχικό, ανελεύθερο και ελεγχόμενο καθεστώς χώρας που δε θα απείχε και πολύ από χώρα της Υποσαχάριας Αφρικής. Εκεί θα κατέληγε αναπόφευκτα η πρώτη «Αμερική των Βαλκανίων» ή η φιλοδοξούσα να γίνει, με αέρα κοπανιστό και δανεικά, «Δανία του Νότου».

Η 25^η Ιανουαρίου 2015 παραμένει η Αποφράδα ημέρα της Μεταπολίτευσης. Ακόμα η χώρα δυστυχώς δεν έχει συνέλθει, δε φαίνεται, από την συμπεριφορά και τα «πιστεύω» των πολιτών της, να έχει καταλάβει τι ακριβώς έγινε και χρεοκόπησε, γιατί πίστεψε τη νεοσταλινική πολιτική συμμορία του κ. Τσίπρα ότι κάποιος άλλος «δρόμος» και «κόσμος» ήταν εφικτός. Ποτέ δεν επιδόθηκε σε μια ειλικρινή δημόσια συζήτηση εθνικής αυτογνωσίας. Το απέφυγαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις, με ελάχιστες εξαιρέσεις. Ενώ η ΝΔ, για τους δικούς της πολιτικούς λόγους που έχουν να κάνουν με τη συγκάλυψη των ευθυνών της Καραμανλικής συνιστώσας του ΣΥΡΙΖΑ, δεν προχώρησε σε σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής στη Βουλή αφότου ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας το 2019. Στόχος δε θα ήταν να διωχθούν κάποια πρόσωπα αλλά να αποκαλυφτούν όσα ήταν δυνατόν για την περίοδο εκείνη ως αναγκαίο μάθημα εθνικής αυτοκριτικής και αυτογνωσίας, αναγκαία άσκηση που ουδέποτε ήταν αρεστή. Έπρεπε, όμως, να γίνει για να περιοριστούν κατά το δυνατόν οι πιθανότητες να επαναληφτούν τα ίδια λάθη.

Αν ο εξ'ορισμού «αθώος λαός», εκβιάστηκε, εξαναγκάστηκε, υποτάχτηκε, αντέδρασε, «αντιστάθηκε» για λόγους αξιοπρέπειας και εθνικής υπερηφάνειας και τα συναφή, τότε δεν υπάρχει έδαφος για συζήτηση. Όλα ήταν ορθώς καμωμένα, άλλοι φταίνε για τη χρεοκοπία της χώρας, όχι το

ασφαλιστικό, η υπερκατανάλωση, η κραιπάλη του Δημοσίου, η επίπλαστη ευημερία με δανεισμό. Με λεφτά δανεικά ζούσαν οι τζάμπα μάγκες στη χώρα των Λωτοφάγων. Επομένως, όταν ο κόμπος έφτασε στο χτένι κανείς δεν ήθελε να πληρώσει το τίμημα, η μετάθεση ευθυνών στην πολιτική και στην προσωπική και πολιτική ζωή των πολιτών αποτελεί ύψιστη τέχνη. Ο φαιοκόκκινος λαϊκισμός θριάμβευσε αλλά, ευτυχώς, μετά από χρόνια τελικά (και επί του παρόντος) δεν υπερίσχυσε.

Γι αυτό έχει σημασία να υπενθυμίζουμε το 2015, τα πεπραγμένα του Α' εξαμήνου που βρίσκονται σε άμεση συνάφεια με την αθλιότητα της τετραετίας, της δεύτερης θητείας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που επακολούθησε (2015-2019).

The Delivery boy

(Ο Ντελιβεράς)

Μετά από 4.1/2 ολόκληρα χρόνια αγαστής συγκυβέρνησης ο κ. Τσίπρας δήλωσε λίγες μέρες πριν την ήττα του στις εκλογές (OPEN, 28/6/2019) ότι η συνεργασία με τον κ. Π. Καμμένο ήταν «αναγκαίο κακό». Δεν ήταν, όμως, καθόλου «κακό» όταν στη Βουλή εκστόμισε προς τους βουλευτές της ΝΔ, τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης, το γνωστό «στα τέσσερα εσείς, στα τέσσερα», υπό τα χειροκροτήματα των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ καθώς και άλλες «καθώς πρέπει» λέξεις υπό την κάλυψη της προέδρου Ζ. Κωνσταντοπούλου ούτε όταν απευθύνθηκε προς τους συνέδρους του ΣΥΡΙΖΑ στο 2^ο συνέδριο του κόμματος (24/10/2016) με το «σύντροφοι και συντρόφισσες» γνωρίζοντας κυριολεκτικά την αποθέωση..

Η πρόσφατη δημοσίευση των Απομνημονευμάτων της πρώην Καγκελαρίου της Γερμανίας **Άνγκελα Μέρκελ** (2005-2021) με τίτλο «Ελευθερία» και οι αναφορές της στην Ελλάδα σε σχέση με τα Μνημόνια, καθώς και οι κρίσεις

της για τους τότε Π/Θ της χώρας (Γ. Παπανδρέου, Α. Σαμαρά και Α. Τσίπρας) προκάλεσαν σειρά δημόσιων συζητήσεων ιδιαίτερα σε σχέση με τις ευνοϊκές κρίσεις που επεφύλαξε η Καγκελάρια για τον κ. Τσίπρα. Έσπευσαν τότε διάφοροι εκ μέρους της ΣΥΡΙΖΑ, σε συνθήκες απόλυτου αυτοεξευτελισμού του, να υπερασπίσουν τα κυβερνητικά του «πεπραγμένα». Επαναλαμβάνουν ως επωδό και χωρίς αιδώ τον ψευδή ισχυρισμό ότι έβγαλαν τη χώρα από τα Μνημόνια και γι αυτό πρέπει να τους χειροκροτήσουμε αν όχι να τους ευγνωμονούμε. Ο κ. Τσίπρας βρήκε την ευκαιρία να ισχυριστεί ότι η διαβόητη kolotoumba αποτέλεσε μέρος κάποιου Σχεδίου Β' που δήθεν είχε καταρτίσει απέναντι στους εταίρους μας και μέχρι στιγμής μας ήταν άγνωστο. Το «ανακάλυψε» ο ίδιος μετά από 10 χρόνια.

Πρόκειται, βέβαια, για γελοίο ισχυρισμό. **«Ξέχασε» όσα έλεγε περί «αυταπάτης»**, ήτοι ότι εξαπάτησε τον εαυτό του και κατά συνέπεια τους πολίτες ή ότι ολόκληρος ο ΣΥΡΙΖΑ έκλαιγε με μαύρο δάκρυ για τον δήθεν «έντιμο συμβιβασμό» και τον «εκβιασμό» που υπέστησαν. Τέτοιο «ευφύεστατο» Σχέδιο Β' έριξε τη χώρα σε πρωτοφανή στα χρόνια της Μεταπολίτευσης δίνη, πολιτική και ηθική παρακμή, τη ζημίωσε δε οικονομικά σε απίστευτα μεγάλο βαθμό, κατάσταση από την οποία ακόμα αγωνίζεται να εξέλθει.

Βέβαια, ο κ. Χριστόφορος Βερναδάκης (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, Κυριακή, 19.1/25) υποστηρίζει ότι Plan B, δεν υπήρχε. Προφανώς, η «κωλοτούμπα» προφανώς του ήταν άγνωστη ως εφεδρικό Σχέδιο. Ό, τι θέλετε παίρνετε.

Δε θα σταθώ στα αγγλικά του κ. Τσίπρα στα οποία αναφέρεται η κα Μέρκελ. Σίγουρα και για τους δυο τους ήταν σε ανώτερο επίπεδο από το Me Tarzan, You Jane για να μπορούν στοιχειωδώς να συνεννοούνται, μολονότι ο κ. Τσίπρας, έχοντας προφανώς δάσκαλο κάποιον με προφορά της Οξφόρδης και του Κέμπριτζ δεν έφταιγε που δεν μπορούσε να καταλάβει τον πρώην αμερικανό πρόεδρο Κλίντον που είχε προφορά «του αμερικανικού Νότου»! Έτσι είπαν! Εκτός των άλλων, ήταν και αφόρητα κομπλεξικοί.

Εκδοχές ψεμάτων και πολιτικής απάτης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η ηγεσία του ξαναγράφουν την ιστορία των πεπραγμένων τους κατά το δοκούν. Είθισται στα κόμματα με κομμουνιστική προέλευση. Η νεοσταλινική πολιτική συμμορία που

κυβέρνησε τη χώρα με την ακροδεξιά δεν έχει φυσικά κανέναν ενδοιασμό. Εν χορώ, μάλιστα, αρκετοί δημοσιογράφοι φάνηκαν πρόθυμοι να υιοθετήσουν το νέο αφήγημα. Επί παραδείγματι, ο κ. Δ. Μανιάτης στην εφημερίδα *TA NEA* (23/11/24) ισχυρίζεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ «*ανέλαβε τη χώρα όταν είχε χρεοκοπήσει*», εκτίμηση που δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Είναι τελείως αναληθής, ανακριβής και παραπλανητική. Το αντίθετο ακριβώς συνέβαινε. Η χώρα έβγαινε από το μαύρο σκοτάδι και ήδη ακολουθούσε έναν ενάρετο κύκλο.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Η διαβόητη κωλοτούμπα

Η διαβόητη κωλοτούμπα ακολούθησε το αποτέλεσμα του άθλιου, διχαστικού και αντισυνταγματικού εκείνου Δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου 2015. Διοργανώθηκε ως αστραπή εντός μιας εβδομάδας με ένα ακατανόητο ερώτημα διατυπωμένο στα ελληνικά αλλά και στα αγγλικά για να το κατανοήσουν πλήρως και οι κτηνοτρόφοι της Πίνδου. Υπερίσχυσε το «ΟΧΙ» με τη συντριπτική πλειοψηφία του 61.31%. Η κωλοτούμπα βάφτισε άνετα το ΟΧΙ ως ΝΑΙ όπως οι καλόγεροι στο Μεσαίωνα βάφτιζαν το κρέας ψάρι στην περίοδο της νηστείας. Ήταν η προβλέψιμη κατάληξη μιας μοιραίας πολιτικής. Επρόκειτο για μια βραδυφλεγή βόμβα που είχε ως στόχο να πλήξει την ίδια την ΕΕ με τη δήθεν μπλόφα του Grexit, (η έξοδος δηλαδή της χώρας από την ευρωζώνη) αλλά τελικά έσκασε με πάταγο στα χέρια των εμπνευστών της. Κάθε άλλο παρά «σχεδιασμένο» το Σχέδιο Β' ήταν. Κατέρρευσε έτσι με ακόμα μεγαλύτερο κρότο και η Αντιμνημονιακή Απάτη.

Ο κ. Τσίπρας θέλει τώρα να πείσει τους πολίτες ότι η κωλοτούμπα του αποτέλεσε το Σχέδιο Β' της πολιτικής του και για μια ακόμα φορά προσπαθεί να εξαπατήσει. Παλιά δουλειά μου κόσκινο. Δηλαδή, είχε προβλέψει ότι η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα έμενε με 123 βουλευτές, όταν λόγω του δικού του Γ' Μνημονίου που ο ίδιος υπέγραψε αποχώρησε η αριστερή πτέρυγα του κόμματος υπό τον κ. Λαφαζάνη, χάνοντας την πλειοψηφία στη Βουλή. Ότι συνάμα ο ΠΤΕ κ. Παυλόπουλος θα συγκαλούσε τη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών τη Δευτέρα (6/7/2015), για να περισωθεί ό, τι μπορούσε εκείνη τη στιγμή από το χείλος του γκρεμού, της άτακτης χρεοκοπίας και κατάρρευσης της χώρας. Ότι θα έπαιρνε από τους αρχηγούς των δημοκρατικών κομμάτων της αντιπολίτευσης τη σαφή γραπτή εντολή, δυστυχώς εν λευκώ εν μέσω του πανικού κατάρρευσης της χώρας, να φέρει συμφωνία και να κρατήσει τη χώρα στο ευρώ. Εάν, λοιπόν, είχε έτοιμο το Σχέδιο Β', όπως διατείνεται ο μοιραίος κ. Τσίπρας, τότε τι χρειαζόνταν όλα αυτά; Κατ' ευθείαν στις

κωλοτούμπες έπρεπε να πάει. Έτσι κι αλλιώς ό, τι και να έλεγε τότε οι οπαδοί του τον ακολουθούσαν και χόρευαν στο Σύνταγμα.

Η αλήθεια είναι μια και μοναδική: η χώρα όσες κωλοτούμπες κι αν έκανε ο κ. Τσίπρας θα είχε αναχωρήσει για την Υποσαχάρια Αφρική αν τα δημοκρατικά κόμματα της αντιπολίτευσης, η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, δεν έπρατταν το πατριωτικό και εθνικό καθήκον τους ψηφίζοντας το πιο επαχθές Τρίτο Μνημόνιο που έφερε η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Άλλη λύση δεν υπήρχε. Η δική τους συγκατάθεση στο επαχθέστερο όλων Γ' Μνημόνιο ήταν απαραίτητη ως απαίτηση των εταίρων για τη διάσωση της χώρας με το νέο Μνημόνιο.

Τα βαθιά «σκ...ά»

Στις αρχές Ιουλίου του 2011, στην πόλη Βρότλαβ της Πολωνίας στο υπόγειο μπαρ-εστιατόριο του Ξενοδοχείου Μποροϊ συναντήθηκαν σε ανεπίσημο γεύμα ο Ευάγγελος Βενιζέλος, τότε Υπουργός Οικονομικών στην κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμα και ο συνεργάτης του Γιώργος Ζανιάς, τότε πρόεδρος του ΣΟΕ (Συμβούλιο Οικονομικών Εμπειρογνομόνων) και νυν πρόεδρος του ΔΣ της Eurobank με τον Υπουργό Οικονομικών της Γερμανίας Βόλφγκανγκ Σόιμπλε και τον Υφυπουργό Οικονομικών Γκερκ Άσμουςεν. Ο Σόιμπλε πρότεινε την «προσωρινή έξοδο της Ελλάδας από την ευρωζώνη (Grexit) με «αντάλλαγμα» ανθρωπιστική βοήθεια 50 δις ευρώ, πρόταση που ο κ. Βενιζέλος απέρριψε κατηγορηματικά και απερίφραστα ως καταστροφική για τη χώρα και την Ευρώπη.. Συνειδητή επιδίωξη της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ήταν το Grexit. Απέτυχαν παταγωδώς με τίμημα το αχρείαστο Γ' Μνημόνιο.

Εν παρενθέσει, ως προς το Δημοψήφισμα, που φαίνεται να αιφνιδίασε και την κα Μέρκελ και την ηγεσία της ΕΕ, τον είχε, άλλωστε, προειδοποιήσει ο **Ντόναλντ Τουσκ**, ο σημερινός πρόεδρος της Πολωνίας.

«Εμείς συζητάμε επί ώρες πώς να σε βοηθήσουμε», είπε στον Τσίπρα, «κι εσύ συζητάς με τους δικούς σου πώς να μας εξαπατήσετε και μην ξεχνάς πως και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι μπορούν να κάνουν δημοψηφίσματα για το αν οι λαοί τους θέλουν να πληρώσουν τον λογαριασμό. Του είπα «θα βρεθείς με τα δημοψηφίσματά σου στα βαθιά σκ...ά'», είπε στον Έλληνα πρωθυπουργό ο τότε επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ. (www.in.gr 14/11/24).

Το «ευφύες» Σχέδιο Β' της κωλοτούμπας του κ. Τσίπρα δεν ήταν παρά να βρεθεί στα «βαθεία σκ...τά», εφόσον μάλιστα είχαν αποτύχει οι αγορές ζαρζαβατικών από τη Βενεζουέλα, πετρελαίου από το Ιράν και οικονομικής βοήθειας από το «ξανθό» γένος. Κι έτσι ο κ. Τσίπρας δεν κατάφερε να πλεύσει σε άλλες θάλασσες κι άλλα λιμάνια.

Η νέα ερμηνεία της κωλοτούμπας από τον πρώην πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ εντάσσεται βέβαια στο πλαίσιο του rebranding, της προσπάθειας δηλαδή να κατασκευάσει ένα νέο πολιτικό προφίλ που να προσιδιάζει με αυτό του ευρωπαϊού κεντροαριστερού και σοσιαλδημοκράτη (sic). Μια τέτοια νέα μεταμπίεση συνεπάγεται συνεχώς νέες κωλοτούμπες σε όλα τα βασικά θέματα. Γι αυτό ψελλίζει ορισμένα περί «άστοχων χειρισμών» στο θέμα της σκευωρίας της Novartis, δυστυχώς δηλαδή, διότι οι «εύστοχοι» θα οδηγούσαν όλους τους «κατηγορούμενους» στα σίδερα. Λυπάται. Δυστυχώς, ακόμα και η προσαγωγή των πρώην προστατευόμενων κουκουλοφόρων και ψευδομαρτύρων σε δίκη δεν πρόκειται να αποκαλύψει τους εγκεφάλους πίσω από τη σκευωρία εκείνη, τους ηθικούς και πολιτικούς αυτουργούς. Υπάρχει πάντα το «βαθύ κράτος» και η αμοιβαία πολιτική ομερτά. Κι ας έχουμε να κάνουμε με ένα θέμα που από το «μεγαλύτερο σκάνδαλο από υπάρξεως ελληνικού κράτους», κατά τα λεγόμενα του τότε Αναπληρωτή Υπουργού Δικαιοσύνης, εξελίχτηκε στη μεγαλύτερη σκευωρία, το μεγαλύτερο φιάσκο.

Ο κ.Τσίπρας για να μπορέσει να επιδώσει στην κοινή γνώμη νέα πολιτικά διαπιστευτήρια ως ένας κανονικός πολιτικός θα πρέπει να αρνηθεί τα πεπραγμένα του, το πολιτικό του παρελθόν, τουλάχιστον το μεγαλύτερο μέρος της διακυβέρνησής του, να παραδεχτεί ότι έβλαψε και ζημίωσε τη χώρα, να ζητήσει συγνώμη από όσους καθύβριζε, να αποκηρύξει την πολιτική βία της αριστεράς σε όλα τα επίπεδα όπου εκδηλώνεται, να αποδεχτεί χωρίς αστερίσκους τους θεσμούς και τους κανόνες της

φιλελεύθερης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Τίποτα από όλα αυτά δεν μπορεί ούτε θέλει να κάνει. Διότι, η πολιτική του παιδεία κομμουνιστικής προέλευσης, η πολιτική του κουλτούρα και πρακτική, τα πολιτικά εργαλεία ανάλυσης που χρησιμοποιεί και ο αχαλίνωτος και συχνά άμεσα έμμεσα χυδαίος λαϊκισμός του αποτελούν συστατικά χαρακτηριστικά του πολιτικού DNA του. Το κοινό του είναι «αντισυστημικό», σε αυτό αποσκοπεί εκ νέου κι αυτό κολακεύει. Δε θα καταθέσει ποτέ στεφάνι στο Μνημείο των νεκρών της Marfin. Γι αυτό, επί του παρόντος, δεν έχει πολιτικό μέλλον και επιρροή πέραν του περιορισμένου αυτού κύκλου.

Έχω ξαναγράψει σχετικά με το εφιαλτικό Α' Εξάμηνο του 2015 (βλ. *The Books' Journal*, τ. 118, 10/4/2021). Λόγω της επετείου ίσως αξίζει να υπενθυμίσει κανείς ορισμένες κρίσιμες πτυχές αν μη τι άλλο για να τις φέρει σε αντιπαράθεση με όσα τυχόν σημεία και τέρατα θα διατυπωθούν θλιβερή αυτή επέτειο από τους τότε πρωταγωνιστές και τους αυτόβουλους ή μη απολογητές ακόμα και για όσους θα εμπλακούν στο ισοζύγιο «θετικά» και «αρνητικά» πεπραγμένα. Επί παραδείγματι, ο κ. Νίκος Φίλης, Υπουργός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, ενταγμένος σήμερα στη «Νέα Αριστερά» μας πληροφορεί ότι η συγκυβέρνηση με τους ΑΝΕΛ «δεν ήταν μονόδρομος». (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 19/1/25). Θα ακούσουμε κι άλλα τα τέτοια. Ο μπαξές του απολογισμού θα έχει για όλους

Με την ουρά στα σκέλια για να σώσουν το τομάρι τους

Φοβισμένοι και μοιραίοι αντάμα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πήγαν στις Βρυξέλλες με την ουρά στα σκέλια κι έφεραν το επαχθέστερο και χειρότερο όλων Μνημόνιο, το οποίο, σύμφωνα με υπολογισμούς του καθηγητή του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών Πάνο Τσακλόγλου, αλλά και άλλων άριστων οικονομολόγων, ζημίωσε τη χώρα με πάνω από 100 δις. ευρώ, **απώλειες μη ανακτήσιμες. Βλάβη ανήκεστος** από τη χειρότερη και πιο χυδαία και διχαστική κυβέρνηση που γνώρισε η χώρα στη Μεταπολίτευση. Η συνέχεια είναι γνωστή. Έτσι, από «ήρωας» της ευρωπαϊκής αριστεράς που θα γκρέμιζε τις Βρυξέλλες και τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό ο κ. Τσίπρας μεταμορφώθηκε σε *υπάκουο τέκνο της κας Μέρκελ, που ευτυχώς, υπό μεγάλη εξωτερική πίεση, βέβαια, και παρά τις αμφιταλαντεύσεις της, δεν υιοθέτησε τελικά την πρόταση του κ. Σόιμπλε για «προσωρινή» έξοδο της χώρας από την ευρωζώνη με «γενναιοδωρη» ανθρωπιστική βοήθεια 50 δις. ευρώ. Συνήθως δε μνημονεύεται ότι την πρόταση αυτή είχαν υιοθετήσει κι άλλες χώρες. Μας το υπενθύμισε πρόσφατα για πολλοστή φορά ο τότε πρόεδρος της Επιτροπής και ακραιφνής φιλέλληνας Ζαν-Κλωντ Γιούνκερ (Το ΒΗΜΑ, Κυριακή 19/1/25) Ο κ. Σόιμπλε δεν ήταν μόνος. Από τότε, ο κ. Τσίπρας ακολούθησε σαν*

πιστό σκυλάκι τις οδηγίες της κας Μέρκελ. Διένειμε ευπειθώς όλα τα παραδοτέα που του ζητήθηκαν. Οπότε, ευεξήγητα και τα «εύσημα». Από μαθητευόμενος μάγος στην πλάτη των πολιτών της χώρας του που θα καταργούσε τα Μνημόνια με ένα νόμο και με ένα άρθρο, τόσο απλό που δεν το έβλεπαν οι προδότες και πουλημένοι πολιτικοί των ευρωλιγούρηδων, ο μάγκας Π/Θ της χώρας μας έγινε πρόθυμος ντελιβεράς.

Από τα ανωτέρω και από πληθώρα άλλων στοιχείων προκύπτει ότι **η κωλοτούμπα δεν ήταν παρά η έσχατη προσπάθεια για να σώσουν το τομάρι τους κι όχι τη χώρα** που ποσώς τους ενδιέφερε. Μισούσαν, άλλωστε, την Αμερική, τη Δύση, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ, τον καπιταλισμό, τη φιλελεύθερη δημοκρατία. Αντίθετα, θαύμαζαν τη Ρωσία και τις δικτατορίες της Λατινικής Αμερικής. Μας το υπενθυμίζει γλαφυρά ο πρώην Ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ (2014-2024), ο κ. **Δ. Παπαδημούλης**. Σε πρόσφατη (10/11/24) συνέντευξή του προς τον δημοσιογράφο της ΕΡΤ Φοίβο Καρζή αναφέρει: **«Το Grexit θα πήγαινε την Ελλάδα 50 χρόνια πίσω και τον Τσίπρα στο Ειδικό Δικαστήριο»**.

Η Παιδική Χαρά και Το Τρενάκι του Τρόμου

Η χώρα που παρέλαβαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τον Ιανουάριο του 2015 κάθε άλλο παρά χρεοκοπημένη ήταν. Όπως θέλουν σκόπιμα να την εμφανίζουν για να μπορούν να ισχυρίζονται ότι την «έσωσαν» οι απολογητές των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Βρισκόταν λίγο πριν από την έξοδο από το 2^ο Μνημόνιο, με ανάπτυξη και αξιοπιστία στις αγορές και με εγγυημένη πιστοληπτική ικανότητα στο μέλλον. Απλώς, η κυβέρνηση είχε εξαντλήσει τα πολιτικά της καύσιμα και δεν μπόρεσε να αποκρούσει πολιτικά το κύμα του χυδαίου φαιοκόκκινου λαϊκισμού που σάρωνε τη χώρα. Οι εταίροι μας ήταν έτοιμοι να βοηθήσουν μια νέα κυβέρνηση κι ένα νέο Π/Θ και παρά τα λεγόμενα ως προφάσεις από την πλευρά των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε φέρουν καμιά ευθύνη αν ο Τσίπρας και η κυβέρνησή του έσφιγγαν οι ίδιοι τη θηλιά στο λαιμό τους απειλώντας να αυτοκτονήσουν για να εκβιάσουν και να τρομοκρατήσουν τους εταίρους μας με την αποχώρηση από την ευρωζώνη.

Όταν οι «τζάμπα μάγκες» της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ παραπλανούσαν την κοινή γνώμη ότι από μέρα σε μέρα θα έφερναν κάποια συμφωνία με την ΕΕ λόγω της «σκληρής διαπραγματεύσεως», ενώ στην πραγματικότητα προετοίμαζαν την έξοδο από το ευρώ, ο διορατικός **Ευάγγελος Βενιζέλος** σε μια «διάσημη» πλέον συνέντευξή του προς τον Νίκο Χατζηνικολάου στο τηλεοπτικό κανάλι «STAR» (11/5/2015), τόνισε ότι η Συμφωνία που τελικά θα έφερνε η κυβέρνηση (όπως έγινε τελικά με το 3^ο Μνημόνιο) θα έπρεπε να συγκριθεί με το περιβόητο *email του Γκίκα*

Χαρδούβελη, του Υπουργού Οικονομικών της κυβέρνησης Σαμαρά – Βενιζέλου (είχε διαδεχτεί στη θέση αυτή τον Γιάννη Στουρνάρα ο οποίος είχε διοριστεί διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος), email που περιείχε τα υπόλοιπα των υποχρεώσεων της χώρας, τα οποία δεν ξεπερνούσαν το 1.2 με 1.5 δισ. ευρώ σε νέα μέτρα για την οριστική έξοδο από τα Μνημόνια. Είχε απομείνει στην κυριολεξία η «ουρά του γαιδάρου». «*Θα το συγκρίνετε με τη συμφωνία που θα φέρει η κυβέρνηση*», υποστήριξε ο Βενιζέλος, και τότε θα δείτε ότι αυτό «*είναι μια παιδική εκδρομή, μια παιδική εκδρομή αναψυχής 1^{ης} Δημοτικού*». Και συμπλήρωσε: «*το τρενάκι του τρόμου είναι αυτό που έρχεται*».

Όταν επικαλείται κανείς κάποιο Σχέδιο Β' αυτό έχει νόημα μόνο όταν εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό με κάποιο Σχέδιο Α'. Κι εδώ, στην περίπτωση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και του κ. Τσίπρα διαπράττεται μια ακόμα πολιτική απάτη. Διότι, το Σχέδιο Α' ήταν η ρήξη με την ΕΕ και η έξοδος από την Ευρωζώνη, αλλά κι ένας ευρύτερος αντιδυτικός γεωπολιτικός επαναπροσδιορισμός της χώρας. Εφόσον αυτό προσέκρουσε στα βράχια το Σχέδιο Β' δεν ήταν παρά η απεγνωσμένη κραυγή του ναυαγού στο πέλαγος για διάσωση.

Ο Γ. Βαρουφάκης, Υπουργός Οικονομικών της πρώτης κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μέχρι το Δημοψήφισμα (5/7/2015), όταν οι υπηρεσίες του δεν ήταν πλέον επωφελείς για τον κ. Τσίπρα. Εδώ φωτογραφίζεται με τη σύζυγό του στις 8/3/2015 για το εβδομαδιαίο γαλλικό περιοδικό Paris Match. Το 2018 ίδρυσε το κόμμα ΜέΡΑ25, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει καταφέρει να ξεπεράσει στις εκλογές το όριο του 3% και να εισέλθει στη Βουλή.

Ο Βαρουφάκης έπαιζε αφελώς το παίγνιο της κότας (chicken game) με ένα Γιατάκι απέναντι σε ένα τεθωρακισμένο.

Αναφορικά δε με το τηλεφώνημα του αμερικανού προέδρου Ομπάμα προς τον κ. Τσίπρα για να τον προειδοποιήσει ότι ο Σόιμπλε επεδίωκε το Grexit το θέμα ήταν ήδη γνωστό από το 2011. Το είχε προτείνει ο Σόιμπλε στον Ε. Βενιζέλο στη συνάντηση εκείνη στο Βρότσλαβ της Πολωνίας στις 6/7/2011, πρόταση που Βενιζέλος απέρριψε άμεσα, απερίφραστα και αποφασιστικά (Βλ. Ε. Βενιζέλος, *Εκδοχές Πολέμου*, Εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, Ιούλιος 2022).

Αποδόμηση του Αφηγήματος Τσίπρα εκ των ένδον

Δε συμμερίζονται όλοι εντός του ΣΥΡΙΖΑ το αφήγημα του κ. Τσίπρα. Κατ' αρχάς ως προς την αρχική αιτιολογία της «αυταπάτης».

Ο κ. Γιάννης Δραγασάκης, ως Αντιπρόεδρος τότε της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, έχει υποστηρίξει ότι *«ο λόγος που απορρίψαμε το ενδεχόμενο συνολικής ρήξης.....δεν ήταν στενά οικονομικός, αλλά ήταν ο κίνδυνος να δημιουργηθεί μια κατάσταση τόσο χασομική, που να μην μπορεί να ελεγχθεί με δημοκρατικά μέσα»*.(30/11/2018). Αλλά και στην τηλεοπτική εκπομπή «Αποτύπωμα» του δημοσιογράφου Παύλου Τσίμα στον ΣΚΑΪ (24-1-2020) ο κ. Δραγασάκης αρνήθηκε στην ουσία να απαντήσει στις κρίσιμες ερωτήσεις του δημοσιογράφου. Αρνήθηκε, μάλιστα, ακόμα και την «αυταπάτη» του κ. Τσίπρα, όταν ο ίδιος, όπως είπε, δεν είχε καμία. **Όλα ήταν αποτέλεσμα ψυχρού πολιτικού υπολογισμού.**

Την εξήγηση της «μη αυταπάτης» του κ. Δραγασάκη τη δίνει ο κ. **Ευκλείδης Τσακαλώτος**, ο οποίος σιωπούσε βλέποντας τη χώρα του να οδηγείται στον γκρεμό. *«Ενώ η τότε κυβέρνηση πίστευε ότι ασκούσε πίεση στους Ευρωπαίους απειλώντας με αποχώρηση από το Ευρώ, στην πραγματικότητα εξυπηρετούσε το σχέδιο του Β. Σόιμπλε...»*, έχει πει (12/3/2019). Κατά συνέπεια, ουδόλως διαφωνούσε με την πολιτική ρήξης του κ. Βαρουφάκη. Αλλά, και ο ίδιος ο Δραγασάκης παραδέχτηκε (συνέντευξη στην ΕΡΤ, 13/8/2015) ακριβώς το ίδιο: *«πιστεύαμε»*, είπε, *«πως αν απειλούσαμε με έξοδο, οι Ευρωπαίοι θα τρόμαζαν. Αποδείχτηκε λάθος εκτίμηση»*. Για το τεράστιο κόστος αυτού του μικρού «λάθους» ούτε λέξη φυσικά.

Ο καθηγητής εγκληματολογίας κ. Γιάννης Πανούσης, **Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών (27/1 -20/8/15) υπεύθυνος για τη Δημόσια Τάξη** στην περίοδο εκείνη, πέραν των όσων κατά τη

διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας δημοσίως είχε πει περί πολιτικής βίας¹ κ.τ.λ. υποστήριξε σε συνέντευξή του στο διαδικτυακό τηλεοπτικό κανάλι One Channel (www.in.gr, 4/11/2019) ότι «ως Υπουργείο, είχαμε πλάνο για το Grexit», πλάνο που ο ίδιος είχε παραδώσει στον Π/Θ και ταυτόχρονα λέει ότι είναι «Εσχάτη Προδοσία να αλλάξεις νόμισμα». Θα συναινούσε ο ίδιος σε μια πράξη «εσχάτης προδοσίας»; Δύσκολο να το πιστέψει κανείς. Κάτι παραπάνω θα έχει να πει κι αυτός.

Το διαβόητο «Σχέδιο Χ».

Εκτός, όμως, από το Σχέδιο Α' και το δήθεν Β' (της κωλοτούμπας) υπήρξε και το «Σχέδιο Χ» ή «Σχέδιο Β» (άλλο ένα Σχέδιο Β' που στην προκειμένη περίπτωση σήμαινε επιστροφή στη δραχμή) το οποίο κατέστρωνε με άκρα μυστικότητα ένα «πολεμικό συμβούλιο» εκ πέντε ατόμων στο Υπουργείο Οικονομικών με επικεφαλής τον Αμερικανό οικονομολόγο καθηγητή **Τζέιμς Γκαλμπραϊθ**, επιστήθιο φίλο του Υπουργού Οικονομικών κ. Γ. Βαρουφάκη. Το «Σχέδιο» αυτό, μέρος του οποίου αποκαλύπτει σε «Παράρτημα» στο βιβλίου του ο ίδιος ο συντάκτης του, ο Τζέιμς Γκαλμπραϊθ, (βλ. *Καλώς όρισες στη μαρτυρική αρένα*, εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ, 2016), ήταν στην πραγματικότητα ένα Σχέδιο ρήξης με την ΕΕ και η σχετική μυστική προετοιμασία για την «επόμενη ημέρα» με παράλληλο νόμισμα και επιστροφή στη δραχμή. *Αντίγραφο του Σχεδίου είχε επιδοθεί στον ίδιο τον Π/Θ*. Είναι εκ των πραγμάτων βέβαιο ότι η εφαρμογή του απαιτούσε στην ουσία την κήρυξη της χώρας σε κάποια κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» της μιας ή της άλλης μορφής, με κοινοβουλευτικό ή άλλο μανδύα.

Ο ίδιος ο Γκαλμπραϊθ αναφέρει ότι για το «έργο» του ενημέρωνε τακτικά με Σημειώματά του την Αμερικανίδα Αναπληρώτρια Υπουργό Οικονομικών Σάρα Ράσκιν (Sarah Bloom Raskin)!! *Δηλαδή, η αμερικανική πλευρά ήταν πλήρως ενημερωμένη, από υπεύθυνη μάλιστα αλλά «μυστική» πηγή, για τα κυβερνητικά σχέδια ρήξης με την ΕΕ και την προετοιμασία για τη μετάβαση στη δραχμή.*

The «Texas boys» και το «παράδειγμα» της Αργεντινής

Ο Αμερικανός νομπελίστας οικονομολόγος **Τζόζεφ Στιγκλιτς** έχει υποστηρίξει ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ(πάντα παραλείπουν σκόπιμα τη συγκυβέρνηση με ένα ακροδεξιό κόμμα, τους ΑΝ.ΕΛ.) εξέταζε (2015) την έξοδο από το ευρώ. *«Είχε σχεδιαστεί προσεκτικά», λέει, «με τρόπο που*

νομίζω ότι θα μπορούσε να υλοποιηθεί επιτυχώς» μολονότι, ισχυρίζεται ταυτόχρονα, «δεν ήμουν σε θέση να αξιολογήσω πλήρως όλα τα βήματα». (βλ. συνέντευξή του στα ΝΕΑ, 9/10/11/2019). Ποια βήματα ακριβώς γνώριζε; Υποστηρίζει ότι στη θέση του κ. Βαρουφάκη το ίδιο θα έκανε (δηλαδή το Σχέδιο Β' με άκρα μυστικότητα). Άλλωστε, ο κ. Στίγκλιτς ήταν σφοδρός πολέμιος του ευρώ και οι απόψεις του, τις οποίες επανειλημμένα διατύπωνε δημόσια, ήταν τοις πάσι γνωστές. Ο ίδιος δήλωνε τότε με άνεση ότι «**Η Αργεντινή δείχνει στην Ελλάδα ότι υπάρχει ζωή μετά τη χρεοκοπία**» (1/7/2015 στον ιστότοπο www.huffingtonpost.gr). Το τι «ζωή» έχει σήμερα η Αργεντινή με τον τρομερό πληθωρισμό και την απέραντη φτώχεια και δυστυχία δε χρειάζεται περαιτέρω σχολιασμό. Θα χρειαζόμασταν κι εμείς κάποιον με αλυσοπρίονο για να μας σώσει.

Τόσο αυτός όσο και ο άλλος νομπελίστας αμερικανός καθηγητής **Πωλ Κρούγκμαν** καθώς και ο οικονομολόγος **Τζέφρι Σακς** από το Πανεπιστήμιο Columbia αποτέλεσαν μια «σκοτεινή» ομάδα αμερικανών που είχε βρεθεί στον κύκλο του Γιώργου Παπανδρέου και κατόπιν «μετακόμισαν» ομαδικά στο πλευρό του Τσίπρα. Γιατί η ομάδα αυτή, **The "Texas boys"**, κατά την έκφραση της δημοσιογράφου Δήμητρας Κρουστάλλη (ΒΗΜΑ της Κυριακής, 24/11/2019), επιδίωκαν και υποστήριζαν τη χρεοκοπία της χώρας μας και τη μετάβασή στο εθνικό της νόμισμα ως τη μόνη δυνατή οδό σωτηρίας. Παραμένει ερώτημα προς απάντηση τα κίνητρά τους πέραν της τετριμμένης περί «επιστημονικών απόψεων».

Η Τελευταία Μπλόφα

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου, Πρόεδρος της Βουλής στην πρώτη κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αποχώρησε από τον ΣΥΡΙΖΑ λόγω της διαφωνίας της με το Γ' Μνημόνιο που έφερε το κόμμα της. Το 2016 ίδρυσε το κόμμα «Πλεύση Ελευθερίας» το οποίο τελικά κατάφερε να εισέλθει στη Βουλή στις εκλογές τον Ιούνιο του 2023 με ποσοστό 3,17% εκλέγοντας 8 βουλευτές. Στις Ευρωεκλογές του 2024 το ποσοστό του κόμματός ήταν 3,40 % εκλέγοντας μια ευρωβουλευτή.

Η περιπέτεια αυτή, που έφερε τη χώρα στο χείλος του γκρεμού περιγράφεται γλαφυρά, βήμα-βήμα **στο βιβλίο «Η Τελευταία Μπλόφα»**, των δημοσιογράφων Ελένης Βαρβιτσιώτη και Βικτωρίας Δενδρινού, (Εκδ, Παπαδόπουλος, Αθήνα, 2019) που δικαίως έγινε ευπώλητο εν ριπή οφθαλμού. Πρόκειται για καλογραμμένη, συναρπαστική αφήγηση μια επικείμενης τραγωδίας. Η συνέντευξη του πρώην προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και θερμού φιλέλληνα Ζαν-Κλωντ Γιούνκερ στην Ελένη Βαρβιτσιώτη στην «*ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της Κυριακής*» (26/1/2020) επιβεβαιώνει για μια ακόμη φορά το πώς η χώρα διασώθηκε την ύστατη στιγμή από την πλήρη κατάρρευση και καταστροφή όπου την οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια η πολιτική των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τα όσα περιλαμβάνονται στο βιβλίο, σε μια χρονολογική κατά κανόνα εξιστόρηση των γεγονότων, οι αποκαλύψεις διαφόρων πηγών, τα πρόσφατα έγγραφα που είδαν το φως της δημοσιότητας για τα σχέδια περί (ευρωδραχμής) (*ΤΑ ΝΕΑ* 22/10/2020) ή οι δηλώσεις του κ. Γ. Στουρνάρα για το πώς αποτράπηκε η χρεοκοπία της χώρας και η επιστροφή στη δραχμή (14/10/2020) επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου.

Δεν μπορώ να αναφέρω εδώ όλα τα στοιχεία κι όλες τις μαρτυρίες από πολλές σκοπιές σχετικά με το Εφιαλτικό Α' Εξάμηνο του 2015. Ελπίζω η έρευνα να είναι συνεχής και να αναδείξει πτυχές που ακόμα δε γνωρίζουμε. (Βλ. το άρθρο μου *Ο Πόλεμος Συνεχίζεται*, 1/5/2024 που φιλοξενήθηκε εδώ). Ωστόσο, οι πολιτικοί στόχοι των διαφόρων Σχεδίων της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κάθε άλλο παρά δύσκολο είναι να συναχτούν.

Πώς σώθηκε η χώρα

Αν ήθελε κανείς να αξιολογήσει τους παράγοντες που κράτησαν τη χώρα στο ευρώ θα μπορούσε σε γενικές γραμμές να υποστηρίξει τα εξής βασικά αλλά όχι και περιοριστικά:

-Η αμετακίνητη, συνεχής και επίμονη προσπάθεια του Αμερικανού Προέδρου Ομπάμα να κρατήσει με κάθε κόστος την Ελλάδα, για λόγους γεωπολιτικούς και οικονομικούς, στην ευρωζώνη, παρέχοντας οικονομική υποστήριξη μέσω του ΔΝΤ και κατ' εξοχήν πολιτική. Η κα Μέρκελ δεν μπορούσε να αγνοήσει την πίεση αυτή. Η κυβέρνηση Ομπάμα ανησυχούσε για τη διάχυση και τις μακρόσυρτες επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης του 2008 (που είχε αφετηρία τις Ηνωμένες Πολιτείες) και στην Ευρώπη, που δεν άργησαν να φανούν. ΤΟ ΔΝΤ δάνεισε στην Ελλάδα ένα απίθανο μεγάλο ποσό πέρα από κάθε ιστορικό προηγούμενο και πέρα από κάθε λογικό κανόνα του Καταστατικού του.

-Η αντίσταση ορισμένων χωρών (π.χ. η Γαλλία του σοσιαλιστή Ολάντ, η Ιταλία του Ρέντσι) της Ευρώπης καθώς και ηγετικών προσωπικοτήτων, όπως ο πρόεδρος της Επιτροπής Γιούνκερ, ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Τουσκ και άλλων, απέναντι στις προσπάθειες ώθησης της Ελλάδας εκτός ευρωζώνης. Δεν ήταν μόνο επιδίωξη του Σόιμπλε αλλά και άλλων χωρών. Δεν υπήρχαν τότε οι μηχανισμοί διάσωσης χωρών της ΕΕ και κυρίως της ευρωζώνης υπό χρεοκοπία. Η Γερμανία επικαλείτο τη ρήτρα των συνθηκών περί μη διάσωσης (no bail out) κι άλλα πολλά. Πρόσεχε τις πολιτικές αντιδράσεις στο εσωτερικό της. Αρχικά δεν υπήρχε και η δήλωση του Μάριο Ντράγκι, προέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (2011-2019) ότι θα έκανε «ό, τι χρειαστεί» (whatever it takes) για την ευρωζώνη. Και έκανε. Προς όφελος όλων.

-Μέσα σε συνθήκες παγκόσμιας οικονομικής αναταραχής και αστάθειας οι χώρες της ΕΕ, διότι δεν είχαν ακόμα δημιουργηθεί άλλοι μηχανισμοί, δάνεισαν απίστευτα ποσά στην Ελλάδα, πρωτοφανή στα παγκόσμια χρονικά για μια μικρή χώρα, θέλοντας βέβαια να αποφύγουν ταυτόχρονα τη «μόλυνση» ολόκληρου του σώματος της ευρωζώνης και το φαινόμενο του ντόμινο. Τα «γουρούνια» (PIIGS-Portugal, Italy, Ireland, Greece, Spain) ήταν δακτυλοδεικτούμενα. Έπρεπε να τακτοποιήσουν τα του οίκου τους με τη βοήθεια της ΕΕ με βάση κανόνες, στόχους, μεταρρυθμίσεις χρονοδιαγράμματα, πολιτικές λιτότητας, ήτοι δραστικής μείωσης των ελλειμμάτων τους. Γεγονός είναι ότι το Α' και Β' Μνημόνιο για την Ελλάδα (δανειακές συμβάσεις) δεν ήταν καλά σχεδιασμένα, δεν παρείχαν κάποια άνεση χρόνου εφαρμογής τους, δεν λάμβαναν υπόψη τις πολιτικές και οικονομικές ιδιομορφίες της χώρας. Σχεδιάστηκαν βιαστικά υπό διεθνείς πολιτικές πιέσεις και εγχώρια αναταραχή. Γεγονός επίσης είναι ότι περιείχαν και στοιχεία τιμωρίας για τη συμπεριφορά της χώρας στο θέμα της παροχής ψεύτικων στατιστικών στοιχείων στην ΕΕ για το έλλειμμα στην περίοδο 2004-2019, τα διαβόητα «Greek Statistics». Η φράση αυτή μαζί με την *kolotoumba* και την *pasikification* (από την πολιτική συρρίκνωση του ΠΑΣΟΚ λόγω εφαρμογής των μνημονίων, ήτοι μιας οικονομικής πολιτικής, αναγκαίας μεν για τη σωτηρία της χώρας αλλά κάθε άλλο παρά δημοφιλή (αυτονόητο) στους πολίτες, άρα κομματικά επιζήμιας) ήταν η προσφορά της ελληνικής οικονομικής κρίσης στο παγκόσμιο πολιτικό λεξιλόγιο. Δεν το λες και λίγο! Ωστόσο, όλα αυτά σε τίποτα δεν αλλοιώνουν την πραγματικότητα της χορήγησης υπέρογκων δανείων για την αντιμετώπιση του απίθανου υψηλού χρέους μας, για το οποίο, βέβαια, ουδεμία ευθύνη έφεραν οι εταίροι μας. Τα δάνεια αυτά κράτησαν τη χώρα όρθια και δεν την οδήγησαν σε άτακτη χρεοκοπία.

-Η τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε η κυβέρνηση συνασπισμού του Λουκά Παπαδήμα με πρωταγωνιστή τον Ευάγγελο Βενιζέλο στην απομείωση του ιδιωτικού χρέους της χώρας, του PSI. Ήταν τεραστίων διαστάσεων, 100 δις, μέγεθος και πάλι πρωτοφανές στα παγκόσμια χρονικά. Χωρίς μια τέτοια διευθέτηση ήταν αδύνατο να γίνουν τα επόμενα βήματα για την έξοδο της χώρας από τα Μνημόνια και την κρίση καθόσον το χρέος της χώρας (εκτός των άλλων ρυθμίσεων) σε ποσοστό 80% και άνω έπαψε να είναι ιδιωτικό, άρα υποκείμενο στις διακυμάνσεις των αγορών και πέρασε σε θεσμικά ευρωπαϊκά χέρια. Επομένως, η χώρα απέκτησε ένα τεράστιο δίκτυο ασφάλειας. Επρόκειτο για τεράστιο και καθοριστικό επίτευγμα εθνικής σημασίας.

- Η τεράστια και αποτελεσματική προσπάθεια που κατέβαλε η κυβέρνηση συνεργασίας ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, η επονομαζόμενη κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου (Ιούλιος 2012-Ιανουάριος 2015) με Υπουργό Οικονομικών τον Γιάννη Στουρνάρα. Κυβέρνηση στην οποία στον πρώτο χρόνο συμμετείχε και το κόμμα Δημοκρατική Αριστερά (ΔΗΜΑΡ).

Μέσα σε 2 χρόνια η χώρα είχε συνέλθει, κι είχε εισέλθει πλέον σε έναν ενάρετο κύκλο στα κρίσιμα επίπεδα. Ελάχιστα απέμειναν για την οριστική έξοδο της από τα Μνημόνια με εγγυημένη την πιστοληπτική της κάλυψη. Οι αγορές ανταποκρίνονταν θετικά ενώ η αναπτυξιακή πορεία είχε κιόλας φανεί. Η αξιοπιστία της χώρας είχε σε μεγάλο βαθμό αποκατασταθεί. Χρειάστηκαν, βέβαια, πολλές θυσίες. Είχε ήδη χαθεί το 25% του ΑΕΠ. Η ανεργία στα ύψη. Το βιοτικό επίπεδο επανήλθε στις πραγματικές δυνατότητες της οικονομίας και των δημοσίων οικονομικών. Το σοκ ήταν βαθύ.

Μια τέτοια χώρα παρέλαβαν οι ΔΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αλλά, αντί να συνεχίσουν ως κυβέρνηση με νωπή λαϊκή εντολή βελτιώνοντας τις προοπτικές της χώρας είχαν τα δικά τους «Σχέδια». Που οδήγησαν στην καταστροφή.

Αντί Επιλόγου

Η οικονομική κρίση που έπληξε τη χώρα παρήγαγε διάφορα πολιτικά τέρατα, όπως η εγκληματική οργάνωση της νεοναζιστικής Χρυσής Αυγής και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στο δεξιό άκρο του πολιτικού φάσματος και ενδυνάμωσε περιθωριακά κόμματα όπως ο ΣΥΡΙΖΑ στο αριστερό άκρο. Το χειρότερο, έφερε τον φαιοκκόκινο λαϊκισμό στην κυβέρνηση. Οι συνθήκες

και η επικρατούσα λαϊκιστική ιδεολογία καθώς και οι εγκατεστημένες πολιτικές νοοτροπίες στην εκλογική βάση των δυο μεγαλύτερων συστημικών κομμάτων, της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, έδωσαν την ευκαιρία στον ΣΥΡΙΖΑ, σε ένα λαϊκιστικό αριστερό συνονθύλευμα με ολοκληρωτική ιδεολογία και νεοσταλινική ηγεσία, που είχε ως οδηγό πολιτικής ανάλυσης και πράξης τον Λένιν και τον Μάο, να πρωτοστατήσει. Με μια πολιτική επιθετική, διχαστική, εμφυλιοπολεμική και χυδαία. Χρειάστηκε, βέβαια, η φενάκη, το Μεγάλο Ψέμα, η Αντιμνημονιακή πολιτική απάτη για την άνοδο του κόμματος, τη νίκη σε 2 εκλογικές αναμετρήσεις (Ιανουάριος και Σεπτέμβριος 2015) και την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας συγκυβερνώντας ως στρατηγική επιλογή με ένα ακροδεξιό λαϊκιστικό κόμμα με το οποίο ελάχιστες διαφορές τους χώριζαν στα βασικά.

Η έλλειψη στοιχειώδους πολιτικής συναίνεσης σε μια χώρα όπου οι κυβερνήσεις συνεργασίας στην καλύτερη περίπτωση αποτελούν αναγκαίο κακό είχε πανάκριβο τίμημα. Σε αντίθεση με χώρες, όπως η Πορτογαλία ή η Ιρλανδία, όπου η έξοδος από το Μνημόνιο, ακριβώς λόγω της συναίνεσης των κυριότερων πολιτικών κομμάτων, υπήρξε τάχιση και αποτελεσματική. Αυτή η **ειδοποιός διαφορά** επέφερε τεράστιο και μακροχρόνιο κόστος στην Ελλάδα. Κι αυτό είναι μια πολιτική συζήτηση που δε βρίσκει ακόμα πρόσφορο έδαφος. Και το γεγονός αυτό θα έχει το ανάλογο κόστος.

Δε θα χρειάζονταν οι επανειλημμένες προσπάθειες αποκάλυψης της αλήθειας κάθε φορά που προκύπτει και μια νέα εκδοχή από την πλευρά του θύτη, του Τσίπρα και της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, για το εφιαλτικό Α' εξάμηνο του 2015 αν, στη Βουλή που σχηματίστηκε με την εκλογική νίκη της ΝΔ το 2019, το κυβερνών κόμμα είχε το πολιτικό θάρρος να προχωρήσει στη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής. Κεντρικός Στόχος θα ήταν να διερευνηθούν όσες πτυχές της σύγχρονης αυτής τραγωδίας στη Μεταπολίτευση ήταν δυνατόν. Η ΝΔ δεν τόλμησε να συστήσει μια τέτοια Επιτροπή κι ο λόγος είναι προφανής. Δεν ήθελε να διαταράξει τις εσωκομματικές ισορροπίες. Ήταν γνωστή η εμπλοκή της «Καραμανλικής συνιστώσας» στη διακυβέρνηση της περιόδου αυτής. Η δικαιολογία της πολιτικής λήθης και ειρήνης ήταν τελείως προσχηματική όχι μόνο διότι η άλλη πλευρά στην περίοδο 2019-2023 άσκησε την πιο τοξική, εμφυλιοπολεμική, διχαστική και χυδαία αντιπολίτευση που γνώρισε ποτέ η χώρα στη Μεταπολίτευση αλλά και διότι χάθηκε μια πολύτιμη ευκαιρία για εθνική αυτογνωσία. Κι είναι γνωστό ότι όσοι δε μαθαίνουν από τα λάθη τους είναι καταδικασμένοι να τα επαναλάβουν. Το διαπιστώνουμε σήμερα στο πεδίο του αριστερού και δεξιού λαϊκισμού που σηκώνει ξανά κεφάλι, της υστερικής, ψεκασμένης «αντι-συστημικότητας

καθώς επίσης της αντιπολιτικής στάσης και απομάκρυνσης από τις πολιτικές διαδικασίες σημαντικής μερίδας των πολιτών. Η στροφή κατά της πολιτικής και των πολιτικών κομμάτων και πολιτικών, η εγκατάσταση της απόρριψης και του κυνισμού, ο διαρκής θυμός και η οργή, μόνο καλός οιωνός δεν είναι για το μέλλον της φιλελεύθερης δημοκρατίας.

Εις Μνήμην...

Ορθώς εκφράζει τις έντονες αντιρρήσεις του ο δημοσιογράφος **Γιώργος Παπαχρήστου** για την έλλειψη εθνικού διαλόγου και προσπάθειας ανακάλυψης της αλήθειας για το Α' Εξάμηνο του 2015. Στη γνωστή στήλη του στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ «Στίγμα», γράφει (24/11/2021, σελ.5) σχόλιο με τίτλο **Το λάθος του Κυριάκου**. «*ΟΧΙ, λοιπόν, στα Μνημόνια δεν μας έβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ μας έθαψε στα Μνημόνια, να μην μπορέσουμε ποτέ – τουλάχιστον η δική μας γενιά – να δούμε αυτή τη χώρα να προοδεύει και να προχωράει. Αλλά καλά να πάθει ο Κυριάκος - δεν τον συγχωρώ με τίποτε. Διότι, όταν έπρεπε, δεν έκανε μια εξεταστική, να αποκαλυφθεί τι εγκληματικά λάθη έκανε αυτό το τσίρκο της κατ' ευφημισμών Αριστεράς εις βάρος της χώρας και του λαού. Να αποκαλυφθεί τι έλεγαν στους ξένους, πώς παραμυθιάζουν τον κόσμο εδώ και πώς πήγαμε στο εγκληματικό δημοψήφισμα του Ιουλίου του 2015, το οποίο παραλίγο να αιματοκυλίσει τον τόπο και να μας καταντήσει σαν την Αργεντινή. Να αποκαλυφθεί ολόκληρο το σχέδιο για το πώς οδηγούσαν τη χώρα εκτός ευρωζώνης, με σχεδιασμούς όπως αυτός της ομάδας Γκαλμπραίηθ, τα πραξικοπήματα στον Στρατό, τις καταλήψεις της Τράπεζας της Ελλάδος και του Νομισματοκοπείου και μόλα όσα μεθόδευαν.*

Ο Κυριάκος όμως το έπαιξε υπεράνω. Είπε να μη διχάσει το λαό δήθεν, ενώ ο λαός πρέπει να ξέρει τι συνέβη τότε, εκείνο το τρομερό καλοκαίρι του 2015, για να αποφύγει λάθη στο μέλλον και την παλινόρθωση της χειρότερης κυβέρνησης που πέρασε ποτέ από τον τόπο, από τον Εμφύλιο και εντεύθεν. Τώρα, ας τα λουστεί – κι ας τους λουστεί. Να του κουνάνε το δάκτυλο και να τον απειλούν ότι, και καλά, θα του κινήσουν ποινικές διαδικασίες όταν επανέλθουν στην εξουσία. Δεν τον λυπάμαι καθόλου. «Ήθελές τα και παθές τα» που λένε και κάτι γιαγιάδες στο χωριό»

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 1 : Ο τότε Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων **κ. Άδωνις Γεωργιάδης** σε δήλωσή του στη Βουλή (4/3/2021) τόνισε ότι «το ζήτημα της Εξεταστικής Επιτροπής για το τι συνέβη στο Πρώτο Εξάμηνο του 2015 παραμένει πάντα ανοιχτό».

Ακόμα αναμένουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΙΙ: Διερωτώμαι αν ο ΣΥΡΙΖΑ προσκαλείται ακόμα από το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα με το status του παρατηρητή, όπως στο παρελθόν. Θα του επιτρέψει το ΠΑΣΟΚ να εξακολουθεί να πατάει σε 2 βάρκες, ήτοι στην Ευρωπαϊκή Αριστερά από την οποία ήθελε ο γνωστός Γάλλος εσαεί «ανυπότακτος» Μελανσόν να διώξει τον Τσίπρα με τις κλωτσιές και στο PES για να του επιτρέπεται να αυτοπαρουσιάζεται ως «κεντροαριστερό κόμμα»;

^ι Ένα άρθρο του στην εφημερίδα *ΤΑ ΝΕΑ*, 3/4/2015, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «*Νοείται Αριστερά του Τίποτα;*» περιέγραφε ανάγλυφα και καταδίκασε τις αντιλήψεις της «κυβερνώσας Αριστεράς» για τη διακυβέρνηση της χώρας καταλήγοντας με τα εξής υστερόγραφα:

ΥΓ1: Έχει επιστημονικό ενδιαφέρον το ότι μερικοί «καθαρόαιμοι αριστεροί» (ποιος τους έχρισε άραγε;) θεωρούν «φασιστικό» ό,τι δεν τους αρέσει και το υβρίζουν ως χυδαίο. Ιδού το ήθος των «γνήσιων»...

ΥΓ2: Θα ήθελα να μάθω πώς νοούν οι «καθαρόαιμοι» την «αριστερή Αστυνομία». Να καίγονται οι αστυνόμοι από κουκουλοφόρους; Κι αν ναι, ποιοι εκπροσωπούν τη Δημοκρατία και την Κοινωνία και από ποιον ελέγχονται;